

อยากรู้ชื่อ คนที่ขึ้นไปล่าผู้บ้าน

เท่าที่ผมทราบตามหนังสือกำหนดนัด ผู้ใหญ่บ้านไม่มีวาระ หรือเกี้ยวนายศรี แต่หากบริหารงานไม่มีผู้คนในชุมชนไม่ต้องการให้อยู่ก็มีกระบวนการถอดถอนครับ ที่นี่ ผู้ถอดถอนจะได้รับความคุ้มครองจากราชการอย่างไร และผู้ถูกถอดถอนอย่างทราบว่าใครบ้างที่ไม่พ่อใจการทำงานของตนเอง เขาจะทำอะไรได้บ้าง

เรื่องของเรื่องก็คือว่า ราชฎรได้เข้าชื่อกันพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนเพื่อขอให้นายอำเภอสั่งให้นายเหลือเกินซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน พ้นจากตำแหน่ง อำเภอได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการยื่นถอดถอนโดยตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล รายชื่อ อายุ ที่อยู่ ลายมือชื่อ หมายเลขอปกรณ์ประจำตัวประชาชน คุณสมบัติและลักษณะที่ไม่ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติลักษณะปักครองห้องที่ พ.ศ. ๒๕๔๗ จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของราชฎรผู้มีคุณสมบัติของผู้เข้าชื่อซึ่งก็ได้ไปแสดงตนและยืนยันว่าไม่มีผู้ใดบังคับขู่เขยญหรือหลอกลวง เมื่อตรวจสอบถูกต้องแล้วอำเภอจึงมีคำสั่งให้นายเหลือเกินพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน นายเหลือเกินก็ไม่ว่าอะไร ให้ไปก็ไป แต่มีหนังสือถึงอำเภอสำเนา รายชื่อผู้เข้าชื่อถอดถอนตนเองออกจากตำแหน่ง แต่อำเภอเมืองมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยด้วยเหตุผลว่า ขอรายชื่อไปก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิใหม่ เนื่องจากนายเหลือเกินได้อุทธรณ์คำสั่งทางปักครองและใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปักครอง ซึ่งศาลปักครองมีคำพิพากษายกฟ้องและพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์แล้ว และการเปิดเผยรายชื่อตั้งกล่าวไม่เป็นผลดีต่อการอยู่ร่วมกันของราชฎรในหมู่บ้าน รวมทั้งอาจก่ออันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด นายเหลือเกินจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมพิจารณาเรื่องนี้ อำเภอได้ส่งสำเนาเอกสารตามอุทธรณ์ไปให้คณะกรรมการวินิจฉัย เพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารบัญชีรายชื่อผู้เข้าชื่อถอดถอน นายเหลือเกินออกจากตำแหน่งตามที่อำเภอปฏิเสธการเปิดเผยต่อนายเหลือเกินนั้น เม้มจะเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการถอดถอนที่เสร็จสิ้นแล้ว และนายเหลือเกินมีส่วนได้เสียโดยตรงในเรื่องที่ขอก์ตาม แต่...ถึงตอนสำคัญแล้วครับ จำประเด็นมุ่งมองของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ นั่นคือว่าท่านดูจากอะไร แต่ผู้ที่เข้าชื่อร่วมกันถอดถอนนั้น เป็นเพียงราชฎรธรรมด้า ไม่มีอิทธิพลใดๆ สมควรได้รับความคุ้มครองจากทางราชการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตั้งกล่าว อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ คือไม่ควรเปิดเผยบัญชีรายชื่อผู้เข้าชื่อถอดถอน ให้แก่นายเหลือเกิน

อ่านจบแล้วจับประเด็นได้นะครับว่า กว่าหมายความว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการฉบับนี้นักจากให้สิทธิแก่ประชาชนในการขอข้อมูลข่าวสารแล้ว ยังให้ความคุ้มครองแก่ผู้ให้เบาะแสแก่ทางราชการในการตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐด้วย หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๑๖๘๗ www.oic.go.th

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

(สนค ๒๙๓/๒๕๖๘)